

Sisco Lahosa
professor de filosofia

Els fets esdevinguts amb motiu de la cloenda de la Festa del Renaiement 2024 no són, per a mi, fets puntuals, fruit de la imperícia o d'un sobtat "acalorament" per part de qui, en la plaça, vol ser a la vegada, bou i torero. Penso que veure-ho com un fet aïllat ens impedeix veure "tot el quadre" i tergiversa la realitat.

Només amb una perspectiva més holística, ampla i crítica, podrem arribar a entendre el que va passar i, pot-ser, esbrinar les raons o motius d'una actuació fàrcica de despropòsits i de prepotència.

Arribar al poder, a governar un territori o una ciutat, no és tasca fàcil; mantenir-lo tampoc. I, si es perd després de gaudir-ne per un període llarg de temps, digerir-ho costa. Per això, de vegades, es fan "mans i mànigues" per recuperar-lo. Sobre-tot, si es té de l'exercici del poder, un sentit exclusiu.

La societat tortosina, com altres societats de semblants característi-

ques, possibilita un cert coneixement mutu, i, a la vegada, un cert desenvolupament controlat per tota una "tradició" que ha propiciat el que jo anomeno "política clientel·lar", o, si ho voleu anomenar d'altra manera: política de "favors". El *quid pro quo*, et dono si em dones, del refrany castellà *hoy por ti, mañana por mí*, en seria un bon exemple.

La perpetuació en el poder, en una societat democràtica, no comporta només "fer bé les coses", sinó també procurar-se una certa garantia de suport per poder-ne gaudir. Com es garanteix aquest suport?: fidelitzant la gent a base de "favors". Una pràctica que no té amo concret ni exclusiu, es practica, s'ha practicat i es continuarà fent.

En aquesta comuna manera de fer hi ha, però, alguna cosa més que qüestionable i que no hauria de ser admesa ni tolerada pels qui, com és el meu cas, consideren que ètica i política formen un binomi inseparable, que comporta la no acceptació de l'una sense l'altra. Estic parlant de la instrumentalització que es fa de les entitats, associacions i col·lectius en pro d'aquesta voluntat de poder.

El "no es pot servir a dos senyors" (Mt 6:24) no té, només, una lectura econòmica, sinó també social i política. Més encara per aquelles en-

titats, associacions o partits polítics que no són aliens a la cultura cristiana ni als valors que aquesta comporta.

Diguem-ho clar, a Tortosa, com a altres ciutats semblants, els qui "manen" o "volent manar" fan el possible i més perquè entitats i associacions diverses (culturals, religioses, esportives, socials, etc.) els siguin fidels, o, puguin ser "controlades". Presidents, secretaris, vocals, i també algun que altre voluntari, de moltes d'aquestes entitats tenen "compromisos" que, sovint, caminen al marge de l'entitat a la qual presten llurs serveis. No només això, hi ha gent de bona fe que és utilitzada -instrumentalitzada- en pro d'aquesta voluntat de poder sense que ells/elles en siguin conscients o hagin donat el seu consentiment.

Cal canviar aquesta manera de gestionar el poder, si més no a fi d'evitar espectacles com els que es van viure en la cloenda de la festa. El mercantilisme, la instrumentalització d'entitats, associacions i persones no és acceptable. Els qui no compartim el principi utilitarista de "el fi justifica els mitjans" hauríem de ser més contundents a l'hora de denunciar determinats fets i actuacions i no caure en el parany dels qui només hi veuen, o vo-

len que es vegi com un fet puntual, aïllat, fruit de les circumstàncies i deixar que el temps ho cure tot. Cal

veure tot el quadre i, en aquest cas, això, només serà possible si hi sabem buscar més enllà de l'absis.

Més enllà de l'absis

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

